

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

กวาดกิเลสออกจากใจ

เร่งละ เมื่อวานนี้ก็ไปส่งทองคำแล้ว เขากลับมาเมื่อไรไม่ทราบ ไปส่งแล้วเมื่อวานนี้ นี่เราก็ได้เพิ่มมาอีกแล้ว ไม่นานก็ต้องไปส่งอีกแหละ เพราะจะเร่งรวบรวมให้รู้เรื่องรูปร่าง เมื่อวานหลังจากการส่งแล้วก็ได้ทองแท่งมาตั้ง ๕ กิโลกับ ๒๗ บาทอีก จะเพิ่มเข้าเรื่อย ๆ แล้วก็เร่งเรื่อย ๆ นะ ๕๐๐ กิโลนี้ต้องยันเลยขาดไม่ได้ ต้องเร่ง ๆ นี่เงินกองกฐินก็นึกว่าเขาเอาไปกรุงเทพพร้อมกันกับเมื่อวานนี้ เขาเอาเข้าทางนี้แล้ว ไม่มีปัญหาอะไร

กฐินของพี่น้องศรัทธาทั้งหลายที่มาถวาย ส่วนมากถวายกรรมฐานนะ กฐินวัดไหน ๆ จะรวมเป็นทองคำเข้ามาที่นี้ ก็คิดดูซิอย่างหนองกองเมื่อวานนี้ก็มาแล้วตั้ง ๕ กิโล ๑๔ บาท นาคุณก็มา ๑๓ บาทกับเงินประมาณหมื่นกว่าบาท เริ่มมาแล้ว กฐินที่พี่น้องทั้งหลายไปทอดในที่ต่าง ๆ ไม่ไปไหนแหละเราก็บอกตรง ๆ เลย เข้ามานี้หมดนั่นแหละ จากนั้นก็เข้าคลังหลวง นี่ก็เริ่มมาแล้วนี่ จะมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ กรรมฐานท่านไม่ค่อยอะไรกับเรื่องการเงินการทอง ท่านมุ่งอรรถมุ่งธรรม ทำอะไรถ้าเป็นอรรถเป็นธรรมทั้งส่วนตนและส่วนรวมแล้วท่านพร้อม ๆ เสมอ นี่ก็เริ่มเข้ามาแล้วกฐินสองวัด หนองกองกับนาคุณ จากนั้นก็มารอบ ๆ เข้ามาเรื่อย ๆ รวมเรื่อย ๆ คือจุดรวมของกรรมฐานอยู่ที่วัดป่าบ้านตาด รวมจากนั้นก็เข้าคลังหลวงเรา เย็นใจสบายทั่วประเทศ

ทองคำที่เราได้แล้วเวลานี้ ๓๒๔ กิโลยังขาดอยู่ตั้ง ๒๐๐ ไมใช่เล่นนะ นี่จะรวมกฐินที่วานนี้ต่อไปอีก กฐินที่ได้ก็ผ่านไปแล้ว ส่งไปแล้วเมื่อวานนี้ ต่อไปจะมาจากกรรมฐานที่ต่าง ๆ อีก เฉพาะกุสัจโฆกับผาแดงมากกว่าเพื่อนทุกที่แหละ วันงานนี้ธรรมลี ผาแดง ได้มาตั้ง ๑๒ กิโล ของเล่นเมื่อไร ก็มีผาแดงกับกุสัจโฆที่เป็นพี่เบิ้มแถมนี้ จากนั้นก็มาเรื่อย ๆ มาทุกแห่งบรรดากรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มันจะเข้าที่นี้หมด จากนั้นรวมแล้วก็เข้า รอฟังระยะนี้ เพราะเวลาก็ยังอีกนานตั้งเดือนเต็ม ๆ จะรีบรวมให้เรียบร้อย เมื่อรวมเรียบร้อยแล้วก็จัดการให้ทันปั๊บได้เลย หลอมไว้ได้เท่านั้นแล้วตายใจ พอถึงวันที่ ๑๐ ก็เข้าคลังหลวงของเราแหละ ส่วนดอลลาร์นั้นดูว่าสองแสนแน่แล้ว เศษกำลังเลยขึ้นไปจากสองแสน เศษไปเท่าไรเราก็จะเข้าไปเลย ถ้าสมควรจะเข้า ๑๐ ดอลลาร์ ๒๐ ดอลลาร์ ไม่เข้านะ ถ้าเป็นพันขึ้นไปแล้วเริ่มเข้าแหละ

สรุปทองคำและดอลลาร์ กฐิน วันที่ ๒๘ เมื่อวานนี้กฐินทองคำได้ ๑๔ กอง เงินสดได้ ๓๕ กอง รวมเป็น ๔๙ กอง เดียวนี้เราไม่ค่อยนับกองละ พอกฐินทองคำผ่านมา

แล้วได้ก็กอง ยังเหลือก็กอง ไม่นับ มีแต่จะรวบรวมมาให้ได้ ๕๐๐ กิโล จะรวบรวมตรงนั้นเดี๋ยวนี้ เรื่องก็กอง ๆ มักจะไม่พูดถึงแหละ มีแต่จะรวม ๆ เพราะกฐินผ่านไปแล้ว รวมกฐินทั้งหมดได้ ๗๘,๒๒๑ กอง ขาดอยู่อีก ๕,๗๗๙ กอง เราอ่านไปอย่างนั้นแหละ พอกฐินผ่านไปแล้วได้อะไรมารวบเลย ๆ

ให้ได้ ๑๐ ตันนะพี่น้องทั้งหลาย เอาให้จริงจังนะ เวลานี้โลกเขามองรอบด้าน เป็นยังงายชาติไทยของเรา กำลังช่วยชาติเขารัฐกันทั่วโลก แล้วมีใครเป็นหัวหน้าบ้าง ก็ไม่พ้นจากหลวงตามหาบัวที่เป็นหัวหน้า เป็นยังงายมหาบัวเหลวไหลขนาดไหน ตอนนี้อันหนึ่งนะ เราผิดเรามาไม่มีเหลวไหลเลย ฟังซินะ แล้วจะมาเหลวไหลกับตอนเรือพ่วง เหล่านี้อย่าให้เหลวไหล ซึ่งอยู่ในวิสัยที่ไม่ควรเหลวไหลนะ เอาให้จริงจังพี่น้องทั้งหลาย เอาหน้าหลวงตาบัวไว้เถอะ ว่าพาดกับกิเลสนี้ขาดสะบั้นไปเลยไม่มีคำว่าเหลวไหล เอาสลบก็สลบไม่สนใจ ตายก็ตายเลยนุ่นนะ ขอให้กิเลสตายอย่างเดียวเท่านั้นเป็นที่พอใจ

นี่เราก็พอใจแล้วกับเรื่องที่ว่านี้ หายสงสัย บอกแล้วก็ครั้งก็หนบอกเพื่ออวดหรือทำนทั้งหลายว่าเพื่ออวดหรือ เวลานี้จะอ้อมเมืองไทยทั้งชาติขึ้นด้วยความอุตสาหะพยายาม ความเด็ดเดี่ยวของเมืองไทยเรา โดยนำเรื่องของเรามาเป็นคติ ว่าเราไม่ได้ย่อหย่อนนะการปฏิบัติต่อตัวของเราเอง จนเป็นที่พอใจแล้วมานำพี่น้องทั้งหลาย มันจะเหลวไหลไปหรือ ต้องเอาอย่างนี้นะ เตือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน อย่าให้เห็นเป็นอันขาดนะคราวนี้ หลวงตาตายนี้จมลงได้ก้นทะเลถ้าเหลวไหลคราวนี้นะ เพียงทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน คนทั้งประเทศ ๖๒ ล้านคน เวลานี้ยังเหลืออยู่เพียง ๔ ตันกว่าเท่านั้น ๕ ตันกว่าเรายังหามาได้แล้ว ทำไม ๔ ตันกว่าจะไม่ได้ ไม่ให้มีในเมืองไทยเรา

เอาให้เด็ดนะพี่น้องทั้งหลาย มีเท่าไร ๆ เราก็เก็บหอมรอมริบ ครั้งนี้ครั้งนั้น วันนี้นั้นนั้น ต่อไปมันก็ท่วมขึ้นไปเอง ถึง นอกจากจะเฉื่อยชาหน้าด้านไปเลย แล้วเหยียบย่ำทำลายการช่วยชาติ นี่อันหนึ่งนะ ดูถูกเหยียดหยามการช่วยชาติ ยกตัวที่มีแต่ร่างกายกระดูกออกมาอวดโชว์ ใครจะอยากดูร่างกายของคนเลวร้ายหาสาระไม่ได้ แล้วมาอวดคนทั้งชาติที่เขากำลังอ้อมชาติไทยของเราขึ้น มันดูได้ไหม ฟังได้ไหม พิจารณาซิ นี่ละพวกเลวร้ายที่สุด คนเลวร้ายที่สุด คือคนประเภทนี้ อย่าให้มีในหัวใจของชาติไทยเรา คนเลวร้าย ความเลวร้ายอย่างนี้อย่าให้มี เอาให้เด็ดทีเดียว จริงจังอยู่ตรงนี้นะ

เวลานี้ยังเหลืออยู่ ๔ ตันกว่า อย่างไรก็ตามพี่น้องทั้งหลายเอาให้ได้ทุกคน เราไม่ได้เป็นเศรษฐีละ ถ้าเป็นเศรษฐีจำเป็นอะไรจะต้องไปยกบ้านยกเมือง ก็เป็นเศรษฐีทั้งประเทศยกไปหาอะไรใช้ไหมละ แต่นี่มันต่างคนต่างจนทั่วประเทศมันจนด้วยกัน แล้วต่างคนต่างอ้อมชาติตัวเองด้วยความเป็นคนจนแต่กำลังใจมี ฟัดกันเลยนะ นี่ละที่เราอยู่เวลานี้นะ เอาให้จริงจังทุกอย่างอย่างถ้อยถนอมนะ เราเข้มข้นตลอดเพื่อชาติไทยของเรา เรา

บอกแล้วว่าเราไม่มีอะไรสำหรับตัวของเราเอง ติดเมื่อไรฟังเลยเท่านั้นเอง หายสงสัยทุกอย่างแล้ว เรียกว่าศาสตาดองค์เอกประจำอยู่ที่จิตดวงที่บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวทุก ๆ พระองค์อยู่นั้นหมด

สาวกทั้งหลายมีจำนวนมากน้อยเป็นอันเดียวกันหมด เป็นมหาสมุทรมหาทะเลอันเดียวกันหมด น้ำหยดไหนตกลงมาบีบเป็นมหาสมุทรด้วยกัน ๆ บรรดาผู้ที่ได้บรรลุธรรมถึงขั้นอรหันต์รายใด ๆ จะเข้าถึงมหาวิมุตติ ๆ ซึ่งเทียบกับมหาสมุทรด้วยกันนั้นแล แล้วทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ถ้ายังทูลถามอยู่ สนฺทิฎฐิโก ประกาศไว้แล้ว ก็องค์ศาสดาประกาศเองก็หมดความหมายไปละซี นั้นละที่ว่าผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเรา ตถาคต คือเห็นอย่างนี้เอง แล้วไม่ต้องทูลถาม ตถาคตคืออะไร คืออันนี้เท่านั้นพอ จำเลย นี่ละศาสดาองค์เอกมาสอนพวกเรา เต็ดพอแล้ว เลิศพอแล้วมาสอนพวกเรา แล้วทำไมมันจะเลวเสียจนดูไม่ได้ คนไทย ๖๒ ล้านคนเพียงทองคำ ๔ ตันกว่าเท่านั้นจะเอาไม่ได้ เป็นไปไม่ได้ว่างั้นเลย เอาให้จริงให้จังทุกอย่าง ให้ได้

ถ้าได้ ๑๐ ตันนี้แล้วจำเลยเมืองไทยเรา ไม่มีใครมาดูถูกได้เลย เอ้ามาก็มาหลวงตาบ๊วเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เมื่อได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้วปิดพี่น้องทั้งหลายไว้ข้างหลัง เราจะออกสนามคนเดียว ใครเก่งให้มาต่อสู้กับเรา เราจะฟาดให้หมดทั้งโคตรตกทะเลหมดเลย ให้มันหงายเลย ๆ สู้มีกี่โคตรสูมาหากูนะ แล้วสู้ได้ทองคำมาก็หยิบมือ นี้กูฟาดขึ้นถึง ๑๐ ตันก็พี่น้องชาวไทยกูทั้งชาติ สู้ไม่ได้มาช่วยกูนี้ มีแต่พี่น้องชาวไทยจน ๆ นี้ฟาดทองคำขึ้นได้ถึง ๑๐ ตัน แล้วสู้ไม่ได้เอาทองคำมาอวดกูสักกิโลหนึ่ง มึงมาอวดกูเหวอ มึงมีกี่โคตร งามมัน คือมีกี่โคตรนั้นจะกวาดมันลงทะเลให้หมด เข้าใจไหม ไม่ให้มันเหลือเลยโคตรหน้าด่าน โคตรสันดานหยาบ ไม่ช่วยเขามีแต่มาทำลายเขาอย่างเดียว เลวสุดยอด นี่ละตอนที่เอา

คือเราออกสนามคนเดียว เราจะโต้ตอบ ปากเดียวก็ช่าง ถ้าหากว่าปากเราไม่พอจะไปยิ้มปากไอ้หยอง ไอ้ปุกก็มา นี่ละต้องให้จริงจังทุกคน ยังไงเราเชื่อแน่ต้องได้ ๑๐ ตันไม่เป็นอื่น ว่างั้นเลย เราเชื่อพี่น้องชาวไทยเราซึ่งบิกบินมาตั้ง ๕ ตันได้แล้ว ใครไปบีบบี้ไฟไฟกันที่ไหน มาด้วยน้ำใสใจศรัทธา ด้วยความรักชาติเสียสละด้วยกันทุกคน ถึง ๕ ตันกว่า แล้วทำไม ๔ ตันกว่าจะไม่ได้ ก็รู้กันอยู่ทุกคนว่ายังขาดเท่านั้น ๆ จะให้ถึงจุดคือเท่านั้น มันก็ต้องได้นั้นแหละ จึงว่าเร่งเข้าไป ๆ

นี่ก็จะรวบรวมรวมแหละ คอยฟังทางโน้น รอดตั้งแต่ปรึกษากันแล้วที่จะถอนเงินไปซื้อทองคำ คือเงินกองทุนนี้จะถอนทั้งหมดเลยแล้วซื้อทองคำทั้งหมด ได้มาแล้วขาดเท่าไร ตรงนั้นตรงจะหมุนจีเลยละ ขาดเท่าไรก็เอากันใหญ่เลยตรงนั้นให้ได้ สำหรับเงินในโครงการช่วยชาติเวลานี้เราแน่ใจอยู่ว่า ๕๐ ล้านนะ อันนี้เราไม่แตะ รอดเสียก่อนรอด

จึงหะ นอกจากทางนี้ไม่พอแล้วอาจจะถอนออกมาได้ เพราะเงินเพื่อช่วยชาติอันเดียวกัน ดอลลาร์เราก็ได้สองแสนแล้ว หากพอจะได้สามแสน อันนี้แล้วแต่มันจะเป็นเราไม่ว่าแหละ ส่วนทองคำคราวนี้ต้องให้ได้ ๕๐๐ กิโล ไม่ให้ต่ำกว่านั้น เพราะประกาศแล้ว ออกแล้ว

หลวงตาถ้าลงได้ลั่นคำไหนแล้วมันขาดสะบั้นไปเลยนะ ไม่มีคำว่าหลุด ๆ ลู่ ๆ อะไร จริงอย่างนั้น ลงว่าอะไรแล้วขาดเลย แม้เจ้าของเองได้ตั้งกฎใส่เจ้าของปีนี้เจ้าของฝันไม่ได้นะ ต้องให้เดินตามนั้น เจ้าของเองต้องเดินตามกฎ กฎอันนั้นเป็นธรรมแล้ว เหนือเราแล้วเราต้องเดินตามธรรม เจ้าของก็ไปแก้ไม่ได้ถ้าลงได้กำหนดตกลงอย่างไรแล้ว นอกจากเหตุผลนี้จะเหนืออันนี้อีก เจ้าของเอาเหตุผลมาทับอันนี้ อันนี้ยอมรับ เอาเหตุผลใหม่ที่มีน้ำหนักมากกว่ากันออกใช้ เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าลงเสมอกันไม่แก้ ยิ่งต่ำกว่ากันแล้วอย่าเข้ามายุ่งวุ่นวายเลย นี่ปฏิบัติมาอย่างนี้

ที่นี้ทำความพากความเพียรให้ชนะไปเป็นระยะ ๆ วันไหนทำความเพียรแพ้กิเลสที่ในจุดที่จะเอาให้ได้ตรงนั้น ๆ วันนั้นนอนไม่หลับนะ พยายาม เหมือนอย่างว่า ผูกโกรธผูกแค้นที่จะพัดกันเอาให้ได้ชนะ มันเป็นอย่างนั้นจิตอันนี้นะมันไม่เหมือนใครแล้วเอาจนได้จริง ๆ ที่จะมานอนแนวแบบแพ้อย่างหลุดลุ่ยไปเลยนี้ไม่มีเรา เป็นอย่างนั้นตลอด คือการชนะ ๆ เป็นระยะ ๆ กำหนดใส่ปู้บเอาให้ได้ตรงนั้นนะ ถ้าวันนั้นแพ้อย่างนี้มันจะนอนไม่หลับ ต้องตามมาแก้อีก จนกระทั่งแก้ได้แล้วภูมิใจนอนหลับเป็นพัก ๆ นี่เป็นอย่างนั้นนะ ที่จะให้แพ้แล้วถอยไปเลยนี้ไม่ปรากฏในจิตดวงนั้นะ

นี่เราก็ตั่งไว้แล้ว ๑๐ ตัน แต่อาศัยเป็นเรือฟาง ฟีน้องทั้งหลายเป็นลมหายใจช่วยหายใจ ช่วยเป็นกำลัง เอาให้ได้นะ

คิดดูซิเงินสำหรับเราใช้เป็นประจำวัดนี้ใช้จ่ายน้อยเมื่อไหร่ โอ๊ย.ไม่น้อยนะ เงินที่จ่ายทั่วรอบบริเวณวัดนี้ จ่ายไม่น้อยนะ เรายังไม่สนใจกับเงินเหล่านี้ มุ่งต่อเรื่องกลิ่น ล้วน ๆ เพราะฉะนั้นถึงได้จี้กันตลอดเวลา เงินอันนี้มันจะขาดเหลือยังง่างาม เราจะเป็นคนทุกตะเข้ใจไม่มีก็ตาม ขอให้สมบัติเราเข้าสู่ทองคำเต็มเอี้ยต พอใจ นั้นเอาตรงนั้นนะ เราจนเท่าไรก็ตามเถอะ จึงไม่ได้สนใจกับการเงินการทอง ขาด ๆ เหลือ ๆ จ่ายไม่พอนะทุกวันนี้ เราไม่อยากพูดถึงมัน เพราะมันไม่หนักยิ่งกว่าทองคำ อย่างที่เคยพูดแล้วไปกรุงเทพฯ คราวที่แล้ว เราไปกรุงเทพฯ ทุกครั้งเราไม่เคยมี มันก็มีเงินเศษเงินเหลือมาจ่ายมาช่วยทางด้านนี้ ๆ เราก็ออกทั่วประเทศไทย ก็เงินที่เศษเหลือมาจากกรุงเทพฯ เอามานี้จ่ายทั่วประเทศไทย ทุก ๆ ครั้งไม่เคยปรากฏ

แต่ไปกรุงเทพฯ คราวที่แล้วนี้เงินไม่พอจ่ายนะ ฟาดเอาไก่ในคอกในเล้าเราออกไปจ่ายอีกแหละ แทบเป็นแทบตายคราวที่แล้วนี้นะ เพราะเหตุไร เราไม่ได้ตำหนิบรรดา

พี่น้องทั้งหลายนะ คำที่เราถ้าคำไหน คือใครมาก็เข้าเลย ทองคำ ดอลลาร์ ๆ ตีเข้านั้น มันก็เข้านั้น ๆ บทเวลาจะมาจ่ายไม่มีเงินจ่าย เอ้า ไม่มีช่างมัน เราได้ที่พอใจของเราพอแล้วคือทองคำ อันนี้ก็เหมือนกัน เรื่องกฐินเราไม่ยุ่งกับเรื่องการจับการจ่ายภายนอกอะไรแหละ มีแต่มุ่งเข้าอันเดียว ๆ มันจะมีไม่มีช่างมันเถอะ ขอให้जूดีใหญ่ของเราได้เป็นที่พอใจ ตามความมุ่งหมายของเราแล้วเราพอใจ เราเอาตรงนั้นนะ

นี่ก็คอยเวลาอันหนึ่งก็คือกฐินตามวัดต่าง ๆ จะมาเรื่อย ๆ นะ ทองคำได้เท่าไรมา พอกฐินเรียบริ้อยแล้ว ทองคำนี้จะส่งไปเพิ่มเลย ส่วนเงินสดนั้นแล้วแต่จะตกลงกับทางกรุงเทพฯ ว่าจะถอนเมื่อไร ชื้อทองคำเมื่อไร มันไม่ยาก ก็มันมีอยู่ในบัญชีแล้วยากอะไร ถอนปั๊งบ้างเอาเลย เรายังแน่ใจอยู่ตลอดนะว่าต้องพอ ทองคำ ๕๐๐ กิโล ว่างั้นเลย แน่ไว้เลยเชียว จะเป็นอื่นไปไม่ได้ เอาให้ได้เป็นพัก ๆ ไป

ขอให้ท่านทั้งหลายเชื่อธรรมของศาสดาเถิด จะไม่มีลุ่มจม จะขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเชื่อธรรม ถ้าเชื่อกิเลสแล้วจะจมไปเรื่อย ๆ เลย กิเลสมีแต่กดลงกดธรรม ธรรมเป็นมหาคุณกิเลสเป็นมหาภัยมันตามลบล้างกันตลอดเวลา ย่นเข้ามาดูหัวใจเรา ถ้าจะไปทางธรรม กิเลสว่ายังไง ถ้าไปทางกิเลสนี้ธรรมไม่มีความหมาย ไม่มีว่าอะไรละนะ กิเลสลากไปเลย ถ้าจะไปทางธรรมนี้กิเลสต้องค้าน จึงต้องถามว่ากิเลสว่ายังไง เขาอยากว่าอยู่ก่อนแล้วกิเลสนะ จึงต้องหมุ่นให้เต็มเหนี่ยว ขอให้เชื่อธรรม ถ้าเชื่อธรรมแล้วไปได้ทุกอย่างไปได้เลย ถ้าเชื่อกิเลสแล้วจมได้ไม่สงสัย วันนี้ก็คงจะพูดเพียงเท่านั้นละ มันเหนื่อยมากนะ วันไหนพูดทุกวัน ตะกี้ก็เอาไม่ใช่เหรอแล้ว ปุ๊บปั๊บ ๆ ๒-๓ ประโยคเหนื่อยแล้วหยุดแหละ

โยม หลวงตาเจ้าข้าสบทบทุนทอดกฐินเจ้าค่ะ แล้วมีปัญหาวะเรียนถามเรื่องการปฏิบัติธรรมด้วยเจ้าค่ะ

หลวงตา เอ้า ว่ามาซิ ปฏิบัติยังไงว่ามา

โยม ตามที่เคยเขียนจดหมายมาเรียนถามนะเจ้าค่ะ

หลวงตา ถามว่ายังไง

โยม ตอนที่ม่ภาวะจิตเสื่อม แล้วก็ม่กิเลสกดถ่วงจิต

หลวงตา เหนอ เหนอ เข้าใจ

โยม แล้วหลวงตาก็ชี้แนะให้บริกรรมพุทโธติดแนบอยู่กับจิต แต่เมื่อสัก ๒-๓ วันนี่ คือตลอดเวลา ๑ ปีที่ผ่านมาสู้กันมาตลอด แต่สัก ๒-๓ วันนี่ ปกติที่เกิดกิเลสกดถ่วงจิตนั้น ในจิตก็ได้เกิดคำบริกรรมขึ้นเองแต่ในจิตนั้นบริกรรมคำว่า ธรรมโม แทนที่จะบริกรรมคำว่า พุทโธ ตามที่เคยต่อสู้กันด้วย พุทโธ แต่ในจิตบริกรรมขึ้นมาเองด้วยคำว่าธรรมโม เราก็เลยงงว่าควรจะทำยังไง

หลวงตา อย่าไปงั้น นั่นแหละธรรมละ รากแก้วของพุทธโธ พุทธโธออกมาจากธรรม
เข้าใจไหม นั่นละ อย่าไปงั้น สำคัญที่สติจับให้ถูกนะ

โยม ก็เป็นอยู่สักพักใหญ่ที่บริการตนเอง แล้วก็สู้กันอีกกับกิเลส แล้วก็อยู่ใน
สภาพที่ว่าง คือธรรมก็หายไป กิเลสก็หายไป เป็นอยู่พักหนึ่งนะคะ คือมันโล่งไปหมด

หลวงตา เหลือแต่ว่างใช้ไหม

โยม เหลือแต่ว่าง ที่นี้ควรจะทำอย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา นั่นละตรงนี้เราก็คือเป็นมาก่อนแล้ว ให้มีสติอยู่กับความว่าง มันว่างก็ให้รู้
อยู่ว่าว่าง อย่าปล่อย ที่นี้พอได้จังหวะแล้วมันจะคลี่คลายกลับมาระลึกพุทธโธ หรือธัมโม
ได้ตามเดิม สติจับตรงนี้อีก ที่มันลงไปว่างก็ปล่อย มันว่างคืออันนี้หมดปัญหาไปใน
ระยะนี้ จิตจะเข้าไปในความว่าง ความว่างก็ให้มีสติอยู่กับความว่าง ที่นี้พอได้จังหวะ
แล้วมันจะถอยของมันเอง รู้เองละนะ พอมานึกบริการได้แล้ว แล้วนึกค่าบริการ
ตามเดิมมีสติจับไว้อีกเข้าใจเธอ แล้วมันจะว่างไปเรื่อย ๆ ละเอียดเข้าเรื่อย จิตจะมี
ความแน่นหนา มันคงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วนี่คำว่าว่างเลยกลายเป็นจุดที่เด่นแห่งความรู้
แล้วที่นี้สติจะจับอยู่กับความรู้เลยเข้าใจเธอ ไม่ต้องพูดละว่าว่าง ความรู้นี้มันจะเด่น
มากทีเดียว สติอยู่กับตรงนั้น แล้วต่อไปก็สร้างฐานขึ้นมาเป็นความแน่นหนา มันคง ๆ
ขึ้นมาเรื่อย ๆ ต่อจากนั้นก็สร้างเป็นความแน่ใจขึ้นมา เข้าใจแล้วเธอที่พูดนี้

เอ้า มันว่างมันบริการไม่ได้ไม่ต้องบริการ ให้สติอยู่กับความว่าง รู้อยู่กับ
ความว่างเท่านั้น เหมือนเวลานอนหลับก็เป็นเวลาหนึ่ง พอตื่นนอนขึ้นมา นั่นละเอา
งานให้มันเวลาตื่นนอน พอมันออกจากว่างแล้วมันจะคลี่คลายออกมา นั่นเหมือนกับ
คนตื่นนอนแหละ อันนี้เอา ธัมโม ติดเข้าไปเลยด้วยสตินะ ให้ทำอยู่อย่างนี้ไม่ต้องคิด
ไปทางอื่น ว่าทำไมเป็นอย่างนั้นทำไมเป็นอย่างนี้ ไปคิดข้างนอกไม่ได้นะ ให้อยู่กับจุดนี้
เลย อันนี้จะเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามรู้อยู่ตลอดเวลา แล้วมันจะสร้างความแน่นหนา
มันคงเป็นฝ่ายธรรมเป็นลำดับ ๆ ขึ้นไปเรื่อย ๆ นะ เอาละถูกต้อง จับให้ดี เรื่องสติเรา
จึงได้บอกตลอดนะ เราตั้งมาแล้วด้วยสตินี้ เราเคยพูดมาแล้ว

จิตเสื่อมตั้ง ๑ ปีกับ ๕ เดือนใช้ไหม โอ้ย เป็นฟินเป็นไฟ ดูอะไรนี้ไม่มีอะไรมี
ความหมายเลย จิตเสื่อมเสียอย่างเดียว คำว่าเสียใจก็คือว่าเราเคยได้ความภาคภูมิใจ
จากจิตที่มีความเจริญแน่นหนามันคง ประหนึ่งว่าหินทั้งแท่งเลยนะ จนลืมนั่นไปว่ามัน
จะไม่เสื่อม แต่เพราะเราไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นจึงไม่รู้จักการรักษา มันเสื่อมก็เพราะเรา
ทำงานของเรา ก็เคยพูดแล้วว่าทำกลดหลังหนึ่งเท่านั้นยังไม่เสร็จเลย จิตเข้าได้บ้างไม่
ได้บ้าง เอ๊ะ ชอบกล ๆ ทั้งกลดทันทีเลย ชัดกัน ที่นี้มันก็ลงเรื่อยเลย จมไปเลยที่นี้ นั่น
ละมีแต่อดีตบ้าง ปีหนึ่งกับ ๕ เดือน มีแต่อดีตบ้างแบกกองพินกองไฟเผาหัวอก ไปอยู่ที่

ไหนก็มีแต่ฟันแต่ไฟ มันทบทวนไปมาเจริญแล้วเสื่อม ๆ อยู่อย่างนี้ตลอดเป็นเวลาปีกับ ๕ เดือน จึงได้หวนคิดถึงเรื่องที่มีมันเสื่อมเพราะอะไร มันอาจจะเป็นเพราะเราไม่ได้ใช้คำบริกรรม มีแต่กำหนดความรู้เฉย ๆ มันอาจจะผลออกไปได้มันถึงเสื่อมอย่างนี้

เอ้า ที่นี้ตั้งสติให้อยู่กับคำบริกรรม ให้มีคำบริกรรมกำกับจิต แล้วสติติดแน่นไม่ให้ผลอเลย เอ้า เป็นยังไงเป็นกัน แล้วปักลงก็เหมือนหินหั่นกะเรา ถ้าว่าเอาแล้วนะ ตัดสินแล้วนะบ๊ีบ ปู้บเลย ผลออกไปไม่ได้ อยู่ที่ไหนจะไม่ให้ผลอเลย ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ เดินบิณฑบาตก็เดินไปอย่างนั้น เดินจงกรมสติกับจิตติดกันตลอดเวลา ใครจะใส่บาตรอะไรไม่สนใจทั้งนั้น มาขบมาฉันเคลื่อนไหวไปมาสติจะติดแน่นตลอดเวลา นี้เรียกว่าการรักษาจิตการบำรุงจิต มันก็ค่อยเจริญขึ้น ๆ จนถึงที่ว่าคำว่าบริกรรม อัม โหม เลยหายไปเลย เหลือแต่ความว่างอยู่ในจิต ละเอียดสุด นี้จะทำให้เจ้าของงง เจ้าของงงนั้นแหละสอนเจ้าของ

เอ้า มันไม่มีอะไรบริกรรม คือบริกรรมไม่ได้นึกไม่ออก หายหมดเลย เอ้า อยู่กับความว่างกับความละเอียดอันนี้ พอมันถอนขึ้นมากก็เอาคำบริกรรมติดเข้าไปอีก ที่นี้มันก็รู้วิธีปฏิบัติก็แบบเดียวกันนี้ นี่ละตั้งรากฐานของจิตใหม่ ถ้าตั้งอย่างนี้แล้วไปได้ไม่สงสัย คนเรานะ พระพุทธเจ้าสอนธรรมไว้เป็นธรรมชั้นเอก ๆ ทั้งนั้น เป็นแต่เพียงว่าไม่มีผู้สนใจปฏิบัติแล้วก็มาเหยียบศาสนาเท่านั้น เอากิเลสตาบอดหูหนวกที่หยาบโหลนที่สุดเข้ามาเหยียบศาสนา ๆ ใครปฏิบัติคุณงามความดีด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยการภาวนา พวกกองกิเลส กองถึงขะนี้มันจะมาทับมาเหยียบแหลกหมด ศาสนาจนจะไม่มีเหลือเวลานี้ มีแต่กองทัพกิเลสมาเหยียบ ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี พรหมโลก นิพพานไม่มี มีแต่พวกตาบอดหูหนวกของกิเลสนั้นละมันมาตี มันไม่ได้ปฏิบัติเข้าใจใหม่

ท่านผู้ปฏิบัติมีอยู่ เช่น พระพุทธเจ้าปฏิบัติได้ตรัสรู้เห็นใหม่ มันไม่ได้ปฏิบัติ โคตรพ่อโคตรแม่มันมากก็กัปกั๊กก็กลับ ใครรายใดที่จะมาตรัสรู้แข่งพระพุทธเจ้า ไม่เคยมีใช้ใหม่ มันก็ยังมาอวดได้อย่างหน้าด้าน นี่ละกิเลสกำลังเหยียบธรรมนะเวลานี้ ผู้ปฏิบัติท่านปฏิบัติอยู่ท่านได้อยู่ท่านรู้ที่อยู่ท่านเห็นอยู่ เราไม่ปฏิบัติมาหาเหยียบย่ำทำลาย มันเกิดผลเกิดประโยชน์อะไร

นี่เราปฏิบัติเอาให้เห็นนะ ธรรมพระพุทธเจ้าประกาศก้องตลอดเวลา อกาลิก ๆ เอ้าทำเถอะ เรื่องความดีเอ้า ทำลงไป ไม่มีใครมาเป็นใหญ่ยิ่งกว่าการกระทำของตัวเองทั้งตีทั้งชั่ว ความชั่วเราทำลงไปแล้วไม่มีใครเป็นใหญ่มาลบล้างความชั่วได้นะ ต้องเจ้าของเองเป็นผู้รับเคราะห์ นี่ทำความดีไม่มีใครลบล้างความดีของเราได้ เราต้องเป็นผู้รับผลดีตลอดไป เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกจึงมีเป็นศาสดาของโลก ให้

ความร่มเย็นแก่เราด้วยการแนะนำสั่งสอนธรรมตลอดมาอย่างนี้แหละ กิเลสตัวใดมันให้
โลกได้รับความสงบร่มเย็น มีความรื่นเริงบันเทิง มีความสง่าผ่าเผย มีความอัศจรรย์ ไม่
เคยมี บรรดาหัวใจของสัตว์โลกที่มีกิเลสครอง มีแต่ไฟเผาทั้งโลกดินแดน นี้คือโทษ
แห่งกิเลสที่มันสร้างขึ้นเผาหัวใจสัตว์ ธรรมสร้างขึ้นแล้วสว่างจ้า ๆ เอาให้ดีนะ ถูกต้อง
แล้ว เอ้า ถ้ามอีก ข้อไหนมีอีกไหม หหมดแล้วเหอ

โยม ยังไม่หมดเจ้าคะ

หลวงตา เอ้า ว่าไป

โยม ยังไม่หมดเจ้าคะ มีบางครั้งที่นิมิต ในสมาธินะคะ จะเห็นนิมิตโคจรกระดูก
เจ้าคะ แล้วก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรกับนิมิตนี้ เพราะว่าสมาธิยังไม่แข็งพอ ยังไม่สามารถ
จะออกทางด้านปัญญาได้เจ้าคะ เลยไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรกับนิมิตนี้

หลวงตา มันเป็นโคจรกระดูกนะ นั่นละพระธรรมท่านแสดงวิธีการนี้ออกมาแล้ว
นี่อธิบายคือพระธรรมท่านแสดงแล้ว ให้พิจารณาเรื่องกองกระดูก จะพิจารณากอง
กระดูกเจ้าของ ออกจากกระดูกนี้แล้วเป็นยังไง นี่ปัญญาออกนะ พอพิจารณาเรื่องกอง
กระดูก เจ้าของอยู่ข้างในนี่ก็เป็นกองกระดูก แต่มันไม่เห็นมันไปเห็นอยู่อย่างนี้ นี่ก็คือ
กองกระดูกอันเดียวกันกับเรา ที่นี้กระจายไปทั่วโลกธาตุกองกระดูกเหมือนกันหมด
หลงกันหาอะไร เข้าใจไหม นี่ละพิจารณาให้เข้าใจของ ที่นี้กระดูกออกจากนี้แล้วเอาเผาไฟ
ลองดู เผาไฟมันก็เป็นถ้ำเป็นถ่าน มันก็เหมือนกันหมดทั่วโลก ตื่นหาอะไรถ้ำถ่าน นั่น
มันสอนเพื่อจุดเจ้าของออกจากอุปาทาน มันยึดมันถือมัน มันกอดมันพันกองกระดูกนี้
ละ เข้าใจเหอ พอพิจารณาเห็นตามความจริงแล้วมันจะถอยตัวเข้ามา ๆ มีเท่านั้นเหอ
เอ้า ถ้ามอีกว่ามา

โยม ช่วยชี้แนะเรื่องสติปฏิฐานสี่ด้วยเจ้าคะ

หลวงตา เหนอ สติปฏิฐานสี่ พุดเหล่านี้ก็สติปฏิฐานสี่ละ

โยม ข้อที่เป็นตัวจิตกับธรรมนะคะ กาย เวทนา พอจะเข้าใจคะ แต่ตัวจิตแล้วก็
ตัวธรรมยังไม่ทราบ

หลวงตา ธรรมก็อารมณ์ของจิตที่รอบอยู่ภายในจิตนั้นเรียกว่าธรรม มีความ
เศร้าหมองบ้าง ความผ่องใสบ้างเหล่านี้เรียกว่าธรรมทั้งนั้นเข้าใจเหอ มันอยู่กับจิตนั้น
ละ กระแสของจิตเหล่านี้เรียกว่าธรรม ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับอะไร ๆ เป็นอารมณ์ของ
จิตที่เกิดขึ้นมาเศร้าหมอง ผ่องใสบ้าง หรือดีชั่วยิบ ๆ แย็บ ๆ นั่นคือธรรม ให้มีสติ
จับอยู่ตรงนี้เข้าใจเหอ เอ้า หายสงสัยแล้วยัง

โยม หายสงสัยแล้วเจ้าคะ

หลวงตา เออ เอ้า ว่าไป

โยม เหลืออันสุดท้ายเจ้าคะ ช่วยชี้แนะในเรื่องการใช้ปัญญาอบรมสมาธิเจ้าคะ เพราะว่าไม่ค่อยได้รับความสบายจากสมาธิ มักจะได้จากปัญญาเช่น นำปัญญาไปใช้ในการพิจารณาเช่นการกวาดลานวัด แล้วก็พิจารณาไปเรื่อย ๆ นะคะ ว่ากวาดลานวัดให้สะอาดก็เหมือนกับชำระล้างจิตใจให้สะอาดนะเจ้าคะ แต่ว่ายังไม่สามารถพิจารณาในเรื่องอื่นได้เจ้าคะ

หลวงตา เอ้า ได้แค่นี้ก็เอาแค่นี้เสียก่อน ถูกต้องแล้วพิจารณาเรื่องนี้ไปเสียก่อน กวาดลานวัดนั้นก็กวาดลานวัดอันนี้ วัตรปฏิบัติกวาดกิเลสออกจากใจ เข้าใจไหม นั่นก็กวาดลานวัดมันสกปรก ถูกต้องแล้ว มีสตินั่นแหละ อยู่ที่ไหนให้มีสติเราจะได้ธรรมอันล้ำค่าเข้ามาครองหัวใจ แล้วมันจะค่อยปล่อย มันจะเห็นโทษเห็นภัยของโลกทั่วดินแดนนี้เข้ามาอยู่ที่จิตดวงเดียว เห็นโทษแล้วที่นี้สั่งสมความสุขขึ้นมาในขณะเดียวกัน ที่นี้ความสุขที่ไหนสามแดนโลกธาตุไม่มีที่ไหน มีที่จิตแห่งเดียวนั้น ทุกซีกก็มีที่จิตแห่งเดียว เป็นผู้แบกผู้หามเป็นผู้ปล่อยผู้วางเข้าใจแล้วหรือ แล้วมีอะไรอีกละ

โยม หหมดแล้วเจ้าคะ

หลวงตา เออ เอาให้ดีนะ เข้าทำแล้ว แต่อย่าไปชี้เกียจไม่ได้นะ ชี้เกียจไม่ใช่เรื่องเข้าทำนะ เรื่องเสียทำเข้าใจไหม

การปฏิบัติมันต้องเห็นอย่างนี้ซิ ไม่ปฏิบัติมาอวดโอ้ มาเหยียบย่ำทำลายนี้แหลมเลวมากที่สุดนะพวกไม่ปฏิบัติธรรม แต่มาเที่ยวดูถูกเหยียดหยามเหยียบย่ำทำลายผู้ปฏิบัติธรรมพวกนี้เลวที่สุดเลยนะ พวกนี้เลวร้ายมหากัณฑ์ ต่อตัวเองและส่วนรวม ทั้งต่อพระศาสนา ที่โลกทั้งหลายกำลังสนใจเรื่องศาสนา เอาศาสนามาครองใจ ๆ มาเทศมาทูน มันก็มาเหยียบย่ำตกไปจากหัวใจ หาวาเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ให้มีจิตใจจิตจางว่างเปล่าจากธรรมไปเสีย แล้วก็พันกับกิเลส พันไปกับกิเลสเป็นไฟเหมือนมัน เอาละนะ ที่นี้จะให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวินตอวัน ได้ที่ www.luangta.or.th